

ה"ת 4422/08 - עלי ابو סבילה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

15 אוקטובר
2020

ה"ת 4422-08 אבו סבילה נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופט ליאת שמיר הירש
עליזה המבוקש
נגד
מדינת ישראל

המשיבה
 נגד
מדינת ישראל

nocchim:

בשם המבוקש - עו"ד גוונדשנידר - בהעדך

בשם המשיבה - עו"ד לירון דקל

החלטה

מבוא

1. בפני בקשה להשבת תפוס.

ביום 20.5.20 תפסה המשטרה רכב שמספרו 39000501 (להלן: "הרכב או התפוס") הרשום על שם המבוקש.

כתב האישום

2. כנגד המבוקש הוגש ביום 3.6.20 כתב אישום המיחס לו 4 עבירות של נהיגה בנסיבות העולה על המותר, נהיגה ברכב שרישונו פקע ונהיגה בקלות ראש.

עמוד 1

האישום הראשון עולה כי ביום 26.3.20 נתפס רכבו של המבוקש, באמצעות מצלמת מהירות מסוג A/3, כשהוא נושא במהירות **135 קמ"ש** במקומ בו המהירות המותרת הינה 80 קמ"ש.

עוד יוחסה למבקר עבירה של נהיגה בקלות ראש.

האישום השני עולה כי ביום 11.4.20 נתפס רכבו של המבוקש, באמצעות מצלמת מהירות מסוג A/3, כשהוא נושא במהירות **159 קמ"ש** במקומ בו המהירות המותרת הינה 80 קמ"ש.

עוד יוחסה למבקר עבירה של נהיגה בקלות ראש.

האישום השלישי עולה כי ביום 21.4.20 נתפס רכבו של המבוקש, באמצעות מצלמת מהירות מסוג A/3, כשהוא נושא במהירות **201 קמ"ש** במקומ בו המהירות המותרת הינה 80 קמ"ש.

עוד יוחס למבקר עבירות של נהיגה בקלות ראש וברכב שתוקף רישויו פקע.

האישום הרביעי עולה כי ביום 24.4.20 נתפס רכבו של המבוקש, באמצעות מצלמת מהירות מסוג A/3, כשהוא נושא במהירות **169 קמ"ש** במקומ בו המהירות המותרת הינה 80 קמ"ש.

עוד יוחס למבקר עבירות של נהיגה בקלות ראש וברכב שתוקף רישויו פקע.

טענות המבוקש

3. טענות המבוקש הוגשו בכתב ונשמעו בעלפה במעמד הדיון.

כעולה מבקשתו טוען המבוקש כי תפיסת הרכב, בנסיבות המקירה, הנה אמצעי לא מידתי הפוגע באופן ממשי בזכויותיו הכספיות. ב"כ המבוקש ציין כי על בית המשפט לאיין בין זכות הקניין של המבוקש לבין האינטרס הציבורי באשר לסכנה הנשקפת מהמבקר בהיגתו.

ב"כ המבוקש ציין כי, דרך כלל, לא נוקטת המדינה בהליך תפיסת הרכב, בעבירות המיוחסת למבקר, ולא ברור מהם הקритריונים לפיהן פעללה המשיבה במקרה זה.

ב"כ המבוקש הוסיף, כי בהנחה שתכלית תפיסת הרכב נעוצה לצורך מניעתי של ביצוע העבירות, אין הדבר מתישב עם הסנקציה שהוטלה על המבוקש, עת נposal מלנהוג, סנקציה שיש בה כדי להשיג את אותה התכלית.

לבסוף ציין, כי ההליך בתיק עברי צפוי להמשך זמן רב, באשר התקיך צפוי להתנהל בנושא לשאלת אמינות מצלמת A/3 ונקבע מועד לשםית ההוכחות.

ב"כ המבוקש הפנה לפסיקה רלוונטית.

טענות המשיבה

4. ב"כ המשיבה טענה מנגד, כי מדובר בבקשת שהוגש נגדו כתוב אישום חמור המכיל לא פחות 4 עבירות מהירות, בסמיכות זמניות קצירה, חלון מגיעות למהירות "קצה", שיש בהן כדי להעיד על סיכון ממשי למשתמשי הדרך.

ב"כ המשיבה ציינה כי העבירות שבכתב האישום מעידות על התנהגותו הרצידיוויסטי של המבקש, כפי העולה גם מעברו התעבורתי.

ב"כ המשיבה הפנתה אל סעיף 32 לפס"פ כמקור הסמכות לתפיסת הרכב, וטענה כי נהייה במהירות "קצה", בסמיכות זמניות כה קצירה בין עבירה אחת לשניה, מהווים נסיבה המצדיקה את תפיסת הרכב בו בוצעו העבירות.

ב"כ המשיבה הפנתה אל פסיקה התומכת בטיעוניה, לפיה טענה כי האינטראס הציבורי גובר על האינטראס הפרט'י כלכלי של המבקש.

עוד, הפנתה לפסיקה המתיחסת למידתיות שבין שווי הרכב לגובה הקנס שיוטל על המבקש ופסיקה המתיחסת לצורך לעשות שימוש בתפיסת הרכב וחילותו כאמצעי הרתעה.

מלל אלו ביקשה המשיבה לדוחות הבקשה.

דין והכרעה

5. המשיבה תפסה את הרכב בהתאם לסמכתה לפי סעיף 32(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (נוסח חדש תשכ"ט - 1969 לפיו):

"רשי שוטר לסתופט חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו

חפץ נעבירה, או עומדים לעבורה, עבירה, או שהוא עשוי לשמש

ראיה בהליך משפטី בשל עבירה, או שניתן כשרך בעד ביצוע

עבירה או כאמצעי לביצועה".

במסגרת הדיון בבקשתה הובא לעוני תיק החקירה ומעיין בראיות המצוויות בו שוכנעתי כי מתקיים יסוד סביר להניח כי בוצעו העבירות המיחסות לבקשתו בכתב האישום, באמצעות הרכב מושא הבקשה.

אומר, כי מדובר בראיות המסבירות, כאמור, את заявкתו בביצוע העבירות במספר הזדמנויות שונות ובנסיבות זמניות קרובות בין עבירה אחת ל אחרת.

להלן מהראות שבתיק החקירה מצו עותק רישון הרכב ותע"צ משרד הרישוי, לפיהם המבוקש הוא בעלי הרכב.

עוד מצוים בתיק חקירה, צילומי הרכב בעת ביצוע העבירות, כפי שצולם במצולמת א/3 ותע"צ לבדיקת תמרור במקום האכיפה. לתיק מצורפת תעודה הכלול למצולמת א/3 מאות מכון התקנים הישראלי ותע"צ הפעלה ותקינות ייחודית קצה במערכת א/3.

עוד מצורפים פלטי נתוני תקשורת השיכים לטלפון נייד שמספרו 0523080487 הרלוונטיים למועד ביצוע העבירות ומזהר ניתוח ממצאי נתוני התקשרות אותו ערך רפ"ק ערן דנינו.

מחקירתו תחת זההה של המבוקש מיום 6.5.20 עולה כי המבוקש מאשר שמספר הטלפון הנייד שברשותו הנה 0523080487, עוד אישר המבוקש כי הרכב בבעלותו וציין כי בני משפחה נוספים משתמשים ברכבת.

הADB אישר כי בתמונות אותן מציג החוקר מצולם רכבו כמבצע העבירה.

מחקירתו מיום 20.5.20 מסר המבוקש כי לגבי המועדים הרלוונטיים לביצוע העבירות, בהן מתוועד רכבו מבצע העבירות, אינו זכר את מהירות הנסעה בה נהג, ציין כי אין בטוח כי הוא זה שנוהג ברכב, אך מאשר כי הוא עובד בעיר שדרות, קרוב למיקום המצלמה.

תשובותיו של המבוקש בחקירה מעידות כי ישנה ראיית הודהה לניהוגו ברכב בזמןים הרלוונטיים לעבירות.

כך למשל: המבוקש ציין בחקירה בעמ' 4 שורות 55-57:

"**ש. עכשו שהציגי בפניך את כל העברות ואת מה שאספנו עלייך, אתה רוצה להגיד למה נסעת ב擢ה צאת ?**

ת. אולי הייתי מתלהב אני לא יודע."

6. תפיסת הרכב לפי סעיף 32 לפס"פ, מהויה אמצעי מניעתי ולא עונשי, אשר ראוי להפעילו באופן מידתי, נוכח הפגיעה בזכותו הקניין של הטוען לזכות בתפוס, כאשר אותו טוען לזכות נהגה מחזקת החפות ומשטרם הורשע. על ביהם"ש, לאור אלה, לבחון אפשרות השבת התפוס לבעל הזכות בתנאים אשר יפחיתו את הפגיעה בזכויותיו הקנייניות של זה מחד, אך תוך קיום אחר תכליית התפיסה, מאידך.

בעניינו של המבוקש שבפניו לא מדובר באירוע מיוחד בלבד שמיושם לרכב לצורך ביצוע העבירות של נהיגה בנסיבות העולה על המותר, אלא, נראה כי מדובר 4 מקרים בהם תועד הרכב מבצע העבירות, בסמיכות זמןים קצרה ובמהירות שחלקן בין מהירות "קצה" המסכנות באופן ממשי ציבור משתמשי הדרכ.

לא זו אף זו, לעבירות אלו נוספת עבירה של נהיגה ברכב ללא רישון רכב תקף.

ה המבקש, בעל ותיק נהיגה קצר, נוהג משנהת 2013, ולמרות זאת צבר לחובתו 8 הרשות קודמות, בinyaן 2 עבירות מהירות, משנהת 2017, בגין אחת מהן אף נפסל למשך 60 ימים. לבקשת 3 תיקי מב"ד נוספים הקשורים בעבירות מהירות (ברירות משפט מיום 14.4.20, 1.4.20, 1.2.20)

7. ברי, כי המהירות המיוחסת לבקשתו האישום יש בהן כדי להקים סיכון מוחשי לפגיעה שלום של משתמשי הדרך והן בעלות פוטנציאלי ממשי לגרימת תאונות קשות.

לענין זה ראה דבריו של כבוד השופט חbus **בע"פ 2698/08 מדינת ישראל נגד רפי טוהר**, בעניין נאשם שהורשע בעבירה של נהיגה במהירות 168 קמ"ש:

" מהירות מופרצת היא המתכוון הבתו ל תאונות דרכים וככל שהמהירות גבוהה יותר הסבירות שהתאונת תהיה קטלנית עליה במידה משמעותית ."

דברים אלו מקבלים משנה תוקף כאשר מדובר בנרגע מלשוב ולבצע העבירות, פעם אחר פעם, באופן המסקן את MERCHANTABILITY הדרך ובנסיבות זמןים כה קצרה.

כך התייחס בית המשפט המחויז בבואר שבע **בעפ"ת 36764-03-12** לנוהga במהירות גבוהה המגיעה לכדי מהירות "קצה" (195 קמ"ש), בציינו כי מדובר בנוהga במהירות דמיונית, אשר לא ניתן להגיע אליה בהיסח הדעת, אלא במידע, והוא מסכנתן הן את נוסעי הרכב, והן את ציבור הנהגים ועובדיו האורח במקום. בית המשפט המחויז, באותו המקרה מצין, כי העובדה שהנאשם לא הרג איש בניגומו הפושעת, אינה מפחיתה מחומרת התנהגותו.

בעניינו מדובר במקבץ עבירות חמורות המיוחסות לבקשתו, תוך שימוש ברכיב התפוס, כשכל אחת מהן חמורה בפני עצמה ובשילובן יחד חומרתן משמעותית אף יותר ויש בה כדי להצדיק קיומם צורכי ההרעה.

8. מעבר לכך, הצורך לנקט באמצעותים מסוימים בחוק לתפיסת הרכב, נובע גם בשל התפשטות התופעה של נהיגה במהירות גבוהה, תופעה שיש למקרה כליל על מנת להגן על שלום MERCHANTABILITY הדרך, לרבות על ידי ענישה הולמת של מי שהוא יוציא העבירות כאמור, ועל ידי נקיטת אמצעים על פי הדין לתפיסת כל הרכב אשר שימש, לכואלה, לביצוע העבירות ובמטרה למנוע המשך ביצוע תוך קיומם צורכי ההרעה.

9. לא נעלמה מעוני העובדה שהבקשתו נפסל עד לתום ההליכים במסגרת בקשה שהוגשה על ידי המאשינה, אולם, לא שוכנעתי כי עצם פסילתו של המבקש מלנהוג, במקרה זה, יש בה כדי לאין המ██וכנות הנש��פת מהתנהגותו או כי מדובר באמצעותי אשר מיותר השימוש בהוראות סעיף 32 לפס"פ.

בענין זה אצין כי הדבר אינו שונה ממקרה בו מגישה המדינה בקשה להטיל תנאים מגבלים על מבצע עבירה

(גם בעבירות דומות לאלו שבפני), שاز אם משתכנע בית המשפט בקיומן של ראיות לכואורה ועילת מסוכנות, מוטלים על מבצע העבירה תנאים מגבלים, שהליכים עד לתום ההליכים, הכוללים דרך כלל, פסילת רישון הנהגה יחד עם הטלת ערבויות, הפקדה כספית, מעצר בית ולעתים אף מעצר ממש.

החלטות אלו מלמדות כי אין בהטלת הפסילה כשלעצמה כדי למנוע הטלת רכיבים מגבלים נוספים.

מכך יש להבין כי לעיתים מסוים אמצעי מגביל אחד כדי למנוע ביצוע העבירה בעתיד, אולם, לעיתים נדרשים כמה אמצעים יחד, באופן שהם מחזקים האחד את השני.

(ראאה החלטות בנושא: במ"ת 3677-04-13 מ"י נגד שביט לוי ובמ"ת 20-04-2016 מ"ד מדינת ישראל נגד מריד)

במקרה שבפני, כשמדבר בניהga במהירות כה גבוהה, במספר ההזדמנויות שונות ובנסיבות זמניות קצרה, סבורני כי יש להתאים את האמצעים הנדרשים לאמור, כאשר האחד גורע מהשני ושילובם יחד יש בו כדי להשיג המטרה הקשורה באינטראס הציבורי.

חיזוק לדברים ניתן למצאו בדבריו של כבוד השפט סולברג, ברע"פ 5250/12 מוחמד ابو גoidar נגד מדינת ישראל:

"**נהיגתו במהירות של 195 קמ"ש (מהירות "קצה" בגימטריא) מלמדת על טרוף הדעת. ישוב הדעת יבוא לו, לבקשתו, יש לקוות, במהלך ישיבה של 4 חודשים מאחריו טורג ובריח. אין זו**

דרך השגירה, להורות על כליאתם של עברייני תעבורה, כשבפועל לא נגרם נזק לרכוש ולא

פגיעה בגוף, אבל בכgon דא עליינו להקדים תרופה למכה. המהירות, הסכנה, העבר התעborתי,

אי-ליךית האחירות, מחייבים ענישה משולבת וקשה, בדיק צו שננקטה כלפי המבוקש:

כליה ושלילת רישון נהiga כאמור, גם אם עונש מאסר בכgon דא הוא נדיר, כבר היו דברים

מעולים (ראאו למשל: פ"ל 10-10-5066 מדינת ישראל נ' ויצמן (ניתן ביום 19.3.2012)).

לא נס ליחס של דברי הנשיא (כתארו אז) מ' שmagro: "התזה לפיה כאילו אין גוזרים עונש מאסר בשל עבירות של מהירות מופרצת, אינה מעוגנת במצבות אף אינה יכולה לנבוע מן הרצוי. העונש נמדד על פי נסיבות העניין, אופייה של העבירה ועברו של הנאשם ונסיבותיו האישיות וכאשר שקייםים של אלה מצדיקה זאת, מן הנכון להטיל גם מאסר בשל עבירה של מהירות מופרצת ואין כל הצדקה לאבחן בו עבירה זו לבין עבירה אחרת"

(ר"ע 99 חבשי נ' מדינת ישראל (18.3.1986)).... ראו עברייני התנועה ויראו, כי

נהיגה ב מהירות-קצה, יכולה להביאם אל מאחורי סORG ובריח; לא רק לאחר שיירגנו אדם,

אלא

גם קודם לכך."

ובמחלוקת הדברים של בית המשפט העליון, אומר כי על אף שיתכן שעד לעת זו בקשوت לתפיסת רכב בגין עבירות מהירות, לא נראה בכך המשפטיא באופן תמידי, אם בכלל, הגיע העת לעגן במציאות את הרצוי והנדרש מבלי לבדוק בין עבירות תעבורה וUBEIROT פליליות אחרות.

מ"ת 27420-10-11 מדינת ישראל נגד רבייע, מפי כבוד השפט רון שפירא.

"לעתים נוטה החבר ואגנוטים בתי המשפט לעשות אבחנה בין עבירות ובין עבירות פליליות.

לטעמי, וככל שהוא נוגע למסוכנות, אין מקומם לאבחן הזו. מדובר בעברינו ינות כל דבר עוניין,

עברית ינות המשכנת אותה ה指挥ור,

שלומוורכושו. למרב האערם למדת הסטייטיק היכת צאה מהעברית ינות בדריכים נפגעים ורבניים אדים מכל עברינו ינות אחרת. כרגע יש להסתכל על העניין שבפני.

אדם היוציא לביששה או נושא תחת השפעת אלכוול, וגם אם אין בו דרגה של שכורות מוחלטת,

הוא אDEM שבסוחר מרצונו החופשי לסייע לאחיה ה指挥ור. כאשר מדובר בתופעה חוזרת, קרלאורה,

יש להראות אתدرجתו מסוכנות של עבריין התנוועה לשולם ה指挥ור מדרגה מסוימת, כמו שהיא הינה פצתה מתתקתקת".

10. **אומר בנוסף**, כי כאשר מדובר בבקשת שנהג, לכארה, ב מהירות המגיעה לכדי 201 קמ"ש במקום בו מותר מהירות המרבית המותרת הנה 80 קמ"ש וכעבור שלושה ימים בלבד, נתפס שוב נהג, לכארה, ב מהירות המגיעה לכדי 169 קמ"ש, ברור כי היה מודע למשיו ולא היה צריך ל"זהירות" מפני חומרת המעשה וההשלכות אשר עלולות להיגרם כתוצאה ממנהגה פרועה זו.

חזקתו כי המבקש היה מודע לאופי הסיכון שבמעשיו ואף על פי כן בחר לשוב ולבצע המעשים במועד נוסף, אף פעם אחר פעם וكمפורט בכתב האישום.

11. מכל אלו מסקנתי היא כי האינטרס הציבורי בדבר השמירה על שלום ה指挥ור, גובר על האינטרס הפרטיא של המבקש בהשגת התפוס לידי. המבקש לימד על עצמו, על רקי נסיבות כתוב האישום ועברו, כמו שמצול בחוק וمعدיף את טובתו על פני האינטרס הציבורי.

12. התיק העיקרי נקבע לשימוש ראיות התביעה לחודש אוקטובר ובלבד זה לא ניתן לצפות את קצב התקדמותו, ובוודאי לא באופן שיש בו כדי להשפיע על ההחלטה שבפני. יחד עם זאת, עומדת לרשות המבקש הזכות לשוב ולפנות אל בית המשפט בנושא הבקשה, אם יעלה הצורך ובהתאם להימשכות ההליכים.

13. לאור על האמור, שוכנعني כי במקרה זה המטענות הנש��ת מה המבקש יש בה כדי לקיים אחר צורכי התפיסה, שעוניים מניעת ביצוע עבירות נוספות, הרתעה ואפשרות חילוץ התפוס, במידה וה המבקש יורשע בדיון.

14. לבקשת עומדת הזכות לשוב ולפנות אל בית המשפט בעניין הבקשה באמ' עליה הצורך ובהתאם להימשכות ההליכים.

מלל אלו אני דוחה את הבקשה.

זכות ערר כחוק.

ניתנה והודעה היום כ"ז תשרי תשפ"א, 15/10/2020 במעמד הנוכחים.

ליאת שמיר הירש, שופטת

ב"כ המשיבה:

אבוקש לציין לפני בית המשפט כי לבקשת בית המשפט הגיע המבקש הגיש ביום 30.9.2020 הודעה כי אינו מתנגד כי מותב זה אשר דין בתיק העיקרי ידון גם בבקשתו, יחד עם זאת ביום 1.10.2020 שינה את דעתו והגיש בקשה מתוקנת לפיה מבקש להעביר את הדיון בתיק העיקרי למוטב אחר.

עמדת המאשימה לעניין זה הינה השארת ההחלטה לשיקול דעת בית המשפט.

החלטה

1. תיק החקירה מוחזר למאשימה.
2. לעניין הודעה ב"כ המבקש - ההחלטה נכתבה לאחר שהועברה הסכמתו לדין בבקשתה על אף שמייעת התיק העיקרי בפני מוטב זה.

משניתה ההחלטה ובית משפט זה נחשף לראיות באופן עמוק, מקבלת את בקשתו אני את בקשתו של המבקש ומורה על פסילתי מלדון בתיק העיקרי הקשור בבקשתה זו.

המציאות תעביר עותק פרוטוקול זה אל עו"ד אלון גונדרנידר.

המציאות תעביר התיק אל סגנית הנשא כב' השופט נועה חקלאי לצורך ניתובו לモטב אחר.

ניתנה והודעה היום כ"ז תשרי תשפ"א, 15/10/2020 במעמד הנוכחים.

ליאת שמיר הירש, שופטת

הוקלד על ידironnahnerakis